

استراتژی امپریالیزم و افغانستان

اگر بازهم به دروغ‌پردازیه‌های امپریالیزم برگردیم، میبینیم که امریکا- ناتو دولت آنزمان طالبان را که ساخته و پرداخته خودشان بود، "بخاطر همدستی با القاعده و اجتناب از تسلیم دادن اسامه بن لادن" مورد مجازات قرار داد. مجازات امپریالیزم در عدم مطابقت با موعظه‌های شان در رابطه با خودداری از خشونت در دستور روز قرار دارد.

دولت دست‌نشانده افغانستان بالاخره بتاريخ ۷ اکتوبر ۲۰۰۱ (البته دقت شود!) چهار هفته بعد از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ جای خود را برای مسند نشین دیگری بنام آقای کرزی آماده ساخت و بالاخره بعد از انعقاد کنفرانس بن مؤرخ ۲۷ نوامبر الی ۵ دسامبر ۲۰۰۱ و ایجاد حکومت انتقالی برای افغانستان این خواسته امریکا- ناتو جامعه عمل پوشید و باز هم تحت نام یک حکومت "قانونی" به عملیاتی‌های گسترده نظامی آغاز کرده و آنچه بر سر راهش پیدا میشد، محکوم به انهدام بود. باید گفت که نتیجه این همه آدمکشیه‌ها از بین رفتن اضافه از ۱۶۰۰۰ سرباز نیروهای ائتلاف و نیروهای مسلح دولت افغانستان و از آنجائیکه برای مردم افغانستان نه دولت دست‌نشانده اش و نه پیام آوران جنگ اهمیتی قائل اند تعداد تلفات مردم ملکی آن به قول روزنامه گاردین در حدود ۲۰۰۰۰ - ۴۹۶۰۰ نفر رقم زده میشود. هرگ اهی درین زمینه مقایسه کنیم دیده میشود که در برابر هر نظامی ۱۲,۵ الی ۳۱ غیرنظامی جان شانرا از دست داده اند.

ارقام دیگری که خیلیها تکانه‌دهنده است همانا رقم کشت مواد مخدر است که در سال ۲۰۰۱ به ۲۰۴ تن رسیده بود و قرار جدیدترین احصائیه در اخیر سال ۲۰۰۹ بالغ به ۶۷۲۴ تن شد که در طول این هشت سال موجودیت نیروهای ائتلاف و حکومت‌های انتقالی، "انتخابی اول" و "انتخابی دوم" و تسلط مجاهدین افزایش ۳۱,۵ برابر را نشان میدهد.

طوریکه دیده میشود این سیستم در سطح ملی به کدام مؤفقیت چشمگیری دست نیافت و در سطح بین‌المللی اصلاً به مثابه یک دولت نتوانست حتی از حقوق افغان‌های مهاجر دفاع نماید و

مؤفق نشد تا زمینه های برگشت مطمئن آنانرا تأمین و تضمین نماید. حتی دولت در کابل قادر به آن نبود که از بیجا شده گان ولایت هلمند و سائر ولایات در شهر کابل حداقل دستگیری و حمایت را از خود متبازر سازد، چه رسد به آنکه آنان را کمک مالی نموده و راه حل را برای بی سرپناهی آنان تدارک بیند. صرفنظر از آنکه وضع امنیتی روز تا روز بدتر شده و طالبان در روشنایی روز با دولت کابل مصاف میدهند، بایستی بنا بر پافشاری ایالات متحده امریکا دولت افغانستان با طالبان از سر تسلیم برخوردار نموده و آماده گی برای مذاکره نشان دهند.

جالب اینستکه در مناظره ها، مصاحبه ها و برنامه های سیاسی- اجتماعی تلویزیون برای طالبان زمینه های ابراز نظر را مساعد میسازند. آقای ملا عبدالسلام ضعیف سفیر سابق طالبان در پاکستان اظهار داشت که هم اکنون در ولایت هلمند دستگاه های مدرن تولید مواد مخدر و تولید مواد انفجاریه اتمی که در عرصه تولید بم اتمی از آن استفاده بعمل میآید فعالیت دارند. در دستگاههای متذکره که بگونه فابریکات مطمئن سینۀ زمین را شگافته اند، کسی نمیداند که چه محصولی تولید میشود، ولی اینقدر افشأ شد که روزانه صدها وسیله نقلیه درین زیر زمینها ناپدید شده و به جزء از افراد مشخص و نیروهای نظامی امریکا- انگلیس افراد دیگری حق نزدیک شدن به آنها ندارند.

بهر حال من کاری با اظهارات آقای ضعیف ندارم، چرا قبل براین در مورد استراتیژی ناتو- امریکا نظریات مشخص و دقیقی را در سایت وزین نهضت آینده در جنب سائر تحلیلها در رابطه با صحبت بارک اوباما در اکادمی نظامی وست پاینت نیویارک که در شش تبصره کوچک ارائه شد، بیاد داریم.

از دیدگاه من تا زمانیکه جهان به یک قطبی بودن خود ادامه دهد و نیروی بازدارنده در برابر ایالات متحده و متحدین آن قرار نداشته باشد، امپریالیزم گلوبال به تطبیق پلانهایش ادامه خواهد داد. برای این منظورکشوریکه نه سردارد و نه سرپرست و از بالا تا پایین در گرو فساد و لجن است بهترین تخته خیز غرض جهانگشایی امپریالیزم خواهد بود و تا زمانیکه مقاومت واقعی وجود نداشته باشد، خود کامگی حکمفرماست. از خاک افغانستان همه کشورهای همسایه اش که در نخ تجاوز سیستم سرمایه داری قرار دارند، یکی بعد دیگری مورد حمله قرار خواهد گرفت.